



Ústav Dálného východu FF UK

Posudek oponenta bakalářské práce

Jméno a příjmení: Štěpán Kylberger
Studijní obor: Japonská studia
Název práce: Inovace a konvence v poetikách Fudžiwary Teiky
Oponent práce: Doc. Ing. Jan Sýkora, M.A., Ph.D.

		Bodové hodnocení
Hloubka přístupu k tématu, schopnost stanovit a naplnit cíle práce	(7 b)	5
Logická stavba práce	(6 b)	4
Práce s literaturou včetně citací	(5 b)	3
Stylistická úroveň	(4 b)	3
Úprava práce (text, tabulky, obrazová příloha)	(3 b)	2
CELKEM		17

Hodnocení: výborně: 21-25 b., velmi dobře: 16-20 b., dobře: 11-15 b.

Celkové hodnocení: **velmi dobře**, práci **doporučuji** k obhajobě

Komentář

Autor si zvolil velice obtížné téma („rozhodnout, zda byl Fudžiwara Teika skutečně básníkem inovujícím, či zda svým dílem naopak přispěl k upevnění stávajících poetických konvencí“, str. 5), jehož zpracování předpokládá důkladnou znalost klasické japonštiny a čínštiny i dobrou orientaci v kulturním „podhoubí“ života heianského dvora. Pro posluchače bakalářského studia se tedy nepochybně jedná o mimořádně ambiciózní cíl, který se – bohužel podařilo naplnit jen z části.

Po metodologické stránce práce vychází ze strukturalismu. Bylo by však vhodné zmínit i další možné metodologické přístupy a polemickým způsobem prokázat, že právě strukturalismus je nejvhodnějším nástrojem k hodnocení inovativnosti Teikovy básnické tvorby. Takto nezbyvá čtenáři nic jiného, než důvěřovat autorově argumentaci.

Výklad má logickou strukturu, nicméně řazení jednotlivých kapitol už tak logické není. Autor „rozměnil“ práci do 10 kapitol (standardně se Úvod a Závěr nečísly jako samostatné kapitoly), jejichž rozsah a obsah je značně diskutabilní. Například kapitoly 4 a 5 by bylo možné a vhodné zařadit jako části kapitoly 3, která má jen pouhých 24 řádků (*sic!*).

U dvou klíčových děl autor překládá Teikův „teoretický“ text, který je nepochybně zajímavý, nicméně pro vlastní analýzu není až tak podstatný. Naproti tomu, nepřekládá pro tuto práci skutečně klíčové texty, tj. jednotlivé básně, a pracuje pouze s japonským textem bez českého překladu, což – vzhledem k tomu, že se jedná o text v klasické japonštině – značně znesnadňuje četbu i pochopení autorových argumentů. Nemluví o čtenáři, který neumí japonsky; pro něj jsou tyto pasáže zcela nesrozumitelné. Jako příklad lze uvést srovnání dvou básní na str. 10, výklad termínu *kakekotoba* na str. 22 či všechny básně v kapitole 8. Právě překlad uvedených básní by byl přínosem práce a zároveň by dokládal autorovu schopnost skutečně porozumět klasickému textu.



Ústav Dálného východu FF UK

V tomto ohledu je pak jen těžko možné přijmout autorovo vyhodnocení míry konvenčnosti či inovativnosti Teikových poetik (kapitola 9), neboť bez dostatečné znalosti klasické japonštiny je pro běžného čtenáře nemožné posoudit autorovu argumentaci.

Po formální stránce práce vykazuje celou řadu nepřesností a chyb. Namátkou uvádím některé z nich:

1. Nejednotné názvy děl

Například hned v úvodu na str. 8 autor hovoří v 1. odstavci o „Nové sbírce starých a nových japonských básní (*Šinkokinšū*)“ a hned v následujícím odstavci označuje tuto antologii jako „Novou sbírku starých i současných básní (*Šinkokinšū*)“.

2. Rozvolněné užívání kurzívy.

Bylo by vhodné sjednotit používání kurzívy při označování jednotlivých děl. Na některých užívá autor kurzívu jen pro japonské názvy a české názvy píše standardním písmem, u jiných označuje kurzívou japonské i české názvy. Někde dokonce používá kurzívu i v odkazech na zdroje (viz např. str. 8: „*Sansom, strana 253*“)

3. Komolení jména Romana Jakobsona. Na str. 9 a 10 se opakovaně odkazuje k „Jacobsonovi“, zatímco na str. 9, 10 a 80 píše o „Jakobsonovi“.

4. Nejednotný způsob odkazování na zdroje.

Autor na některých místech používá v odkazech jen označení autora a strany, bez uvedení roku vydání (např. „*Sansom, strana 253*“), jinde naopak zmiňuje i rok vydání (např. na str. 14: „Bialock, 1994). Někde dokonce zmiňuje v odkazu i číslo kapitoly (např. str. 18: „Atkins, kapitola 2, strany 34 - 88“), což je zcela nestandardní.

Na konci 1. věty v části 2) Metodologie je v závorce zbytečně uveden částečný odkaz na zdroj.

5. Nejednotné užívání odborných termínů.

Např. na str. 26 zmiňuje termín *tagen-dome* i *taigendome*.

6. Absence abecedního řazení titulů v seznamu literatury.

Většina těchto nedostatků je způsobena nedostatečnou korekturou výsledného a zásadním způsobem snižují hodnotu celé práce.

Otázky k obhajobě:

Jakým způsobem se inovativní postupy Fudžiwary Teiky promítly do dalšího vývoje japonské poetiky? Staly se „konvencí“ nebo byly dále rozvíjeny Teikovými následovníky – samozřejmě s vědomím, že v jeho době již byla klasická japonská poezie za svým zenitem?

Datum: 30. 8. 2019